

Schneehuhn. Es möge auch auf die in unserem sibirischen und arktischen Artbestand während der letzten Jahre festgestellten **Zunahmen** hingewiesen werden (SIIVONEN 1943 b).

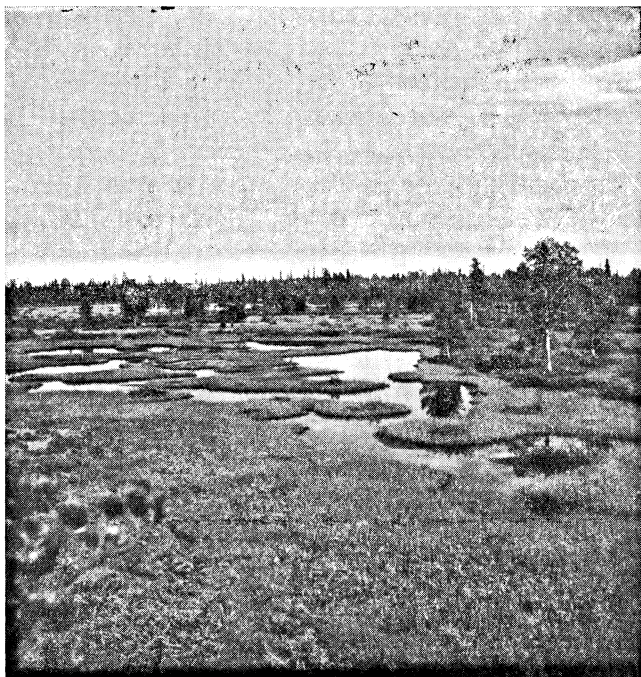
Sofern sich die jetzt eingetretene Klimaveränderung als dauernd erweist, d. h. zum Einbruch einer neuen „Kälteperiode“ führt, wird die Entwicklung unserer Vogelfauna, wie es auch schon die angeführten Beispiele andeuten, uns noch viele ökologisch-tiergeographische Fragen von grösstem und vielfältigstem Interesse zur Untersuchung darbieten. Als notwendige Voraussetzung zur Verfolgung der Entwicklung unserer Vogelfauna im Zeitpunkt einer so schroffen Klimaänderung gilt indessen ein möglichst umfangreiches, vielseitiges und detailliertes Material über die festgestellten, sowohl positiven als negativen Veränderungen. Es ist also von grösstem Gewicht, dass sämtliche, selbst die kleinsten diesbezüglichen Beobachtungen entweder als Mitteilungen zur Veröffentlichung gelangen oder dem Archiv J. A. Palmén im Zoologischen Museum der Universität Helsinki eingeliefert werden.

Literatur: KALELA, O., 1941, Über die „Lemmingjahre“ 1937—38 in Finnisch-Lappland. Ann. Zool. Soc. Zool.-Bot. Fenn. Vanamo, 8, N:o 5, p. 1—78. — MELA, A. J., 1882, Suomen luurankoiset. Helsinki. — PUTKONEN, T. A., 1935, Pöllölajien runsaussuhteista Kaakkois-Suomessa. Ref. Über die relative Abundanz des Eulen im Südosten Finnlands. Ornis Fennica, 12, p. 33—44. — SIIVONEN, L., 1943 a, Onko riistakantamme uuden kehitysvaiheen edessä. Metsästys ja Kalastus, 32, p. 33—38. — 1943 b, Artenstatistische Daten über die Veränderungen in der Vogelfauna Finnlands während der letzten Jahrzehnte. Ornis Fennica, 20, p. 1—16. — STEGMANN, B., 1938, Grundzüge der ornithogeographischen Gliederung des paläarktischen Gebietes. Fauna de l'URSS, Oiseaux, I, n:o 2, p. 1—156. — TOIVARI, L., & HYTÖNEN, O., 1941, Beobachtungen über das Auftreten der Zug- und Strichvögel im milden Winter 1936—37 in Finnland. Ann. Zool. Soc. Zool.-Bot. Fenn. Vanamo, 8, N:o 4, p. 1—59.

Havaintoja kahden suon linnustosta. (Kuusamon Reposuo ja Kihniön Aitoneva.)

O. V. LUMIALA.

Liikkuessani suotutkimuksilla erilaisilla soilla olen merkinnyt muistiin myös olennaisimpia piirteitä niiden linnustosta. Näiden tavallaan irrallisten havaintojen lisäksi olen kiinnittänyt enemmän huomiota linnustoon kahdella suolla, joiden koko tarjoaa varsina-

Kuva 1. Ylä-Reposuon N-osaa. *Lymnocyptes minimus* ja *Motacilla flava thunbergi* pesivät lähiössä.

selle suolinnustolle luonteenomaisine tyyppilajeineen tarpeeksi suuren kehittymisalnan. Toisella näistä, Kuusamossa sijaitsevalla Reposuolla olin tilaisuudessa tekemään suhteellisen tarkan kvantitatiivisen analyysin viipyessäni siellä kesällä v. 1938 pesimäajan lopulla lähes kahden viikon ajan. Kihniössä sijaitsevalta Aitonevalta, jossa olin lähes kuukauden kesällä v. 1942, ei ajan myöhäisyyden takia (heinäkuun alkupuolelta elokuun alkuun) ollut mahdollista saada yhtä luotettavaa kvantitatiivista kuvaa.

Reposuo sijaitsee Kuusamossa Kuusamon—Märkäjärven maantien varressa n. 5 km Rukajärveltä etelään. Se on laajahko mesotrofisleimainen kaksiosainen suo, jossa Ylä-Reposuota erottaa Ala-Reposuosta kapea moreeniharjanne. Havainnot on tehty etupäässä Ylä-Reposuolta, joka on n. 1200 m pitkä ja 300—600 m leveä pinta-kasvillisuudeltaan vaihteleva lettokompleksi. Ylä-Reposuon pohjoinen osa on rimpi-, silmäkeletto (-neva)- ja jännerikasta kompleksia pienine lampareineen (Kuva 1), keskiosa osittain niittymäistä ruoho-

rikasta lettoa, osittain lettorämettä ja alaosa jännerikkaampaa sekä osaksi karumpaa nevalettokompleksia. Ala-Reposuo on suurimmalta osaltaan jännelettoa tai erilaisia lettopintakomplekseja.

Ylä-Reposuolla on havaittu seuraavat lajit:

Suolla pesivänä (*Brutvögel*):

<i>Anthus pratensis</i> (L.)	4 paria	<i>Lymnocyptes minimus</i> (Brünn.)	3 paria
<i>Motacilla flava thunbergii</i> Billb.	3 „		

Suon reunalla (n. 50 m levyinen vyöhyke lettorämettä — letto-
korpea — soistuvaa metsää) (*Brutvögel der Randgebiete*):

<i>Fringilla montifringilla</i> L.	1 pari	<i>Turdus pilaris</i> L.	1 pari
<i>Emberiza rustica</i> Pall.	1 „	<i>Turdus eric. philomelos</i> Brehm	2 paria
<i>Muscicapa s. striata</i> (Pall.)	1 „	<i>Turdus musicus</i> L.	3 „
<i>Phylloscopus trochilus acredula</i> L.	3 paria		

Suolla ruokailevat lajit (*Nahrungsgäste*):

<i>Cractes i. infaustus</i> (L.)	1 pari	<i>Lanius e. excubitor</i> L.	1 poikue (2+3)
<i>Motacilla a. alba</i> L.	1 poikue	<i>Buteo buteo zimmermannae</i> Ehmcke	1 pari

Suolla satunnaisesti tavatut lajit (*Zufällig angetroffene*):

<i>Corvus c. corax</i> L.	1 poikue (2+4)	<i>Loxia c. curvirostra</i> L.	pieni parvi lennossa
<i>Corvus corone cornix</i> (L.)	1 yksilö	<i>Regulus r. regulus</i> (L.)	1 yksilö
<i>Carduelis spinus</i> (L.)	1 yksilö lennossa	<i>Apus a. apus</i> (L.)	1 yksilö lennossa

Ala-Reposuon lajisto muistuttaa suurin piirtein ylläolevaa. Niinpä tavattiin siellä pesivänä *Anthus pratensis* (ainakin 3 paria), *Motacilla flava thunbergii* (ainakin 2 paria), *Lymnocyptes minimus* (2 paria) ja lisäksi Vesilampeen liittyvässä rämemäisessä purovarsipensaikossa *Emberiza sch. schoeniclus* (L.). Ala-Reposuon reunamien lajisto on samoin Ylä-Reposuon lajiston kaltainen: *Turdus eric. philomelos*, *T. musicus*, *Fringilla montifringilla*, *Emberiza rustica*, *Muscicapa s. striata* ja *Phylloscopus trochilus acredula*. Ylä-Reposuolla ruokailemassa käyneistä lajeista ei Ala-Reposuolla havaittu *Lanius e. excubitoria* eikä *Motacilla a. alba*, mutta sensijaan nähtiin täällä muutamina päivinä Vesilammessa *Anas c. crecca* L. Satunnaisista lajeista puuttuivat Ala-Reposuolta *Corvus corone cornix*, *Carduelis spinus* ja *Regulus r. regulus*, mutta uutena havaittiin muutamana päivänä suon yllä lennossa *Pandion h. haliaetus* (L.).

Kesällä 1939 tehtyjen havaintojen mukaan olivat sekä Ylä- että Ala-Reposuon lajistot niin kvalitatiivisesti kuin kvantitatiivisestikin jokseenkin muuttumattomat. Ainoina huomattavimpina eroina mainittakoon pikkü-taivaanvuohen niukempi esiintyminen sekä Ylä-Reposuolla (2 paria) että Ala-Reposuolla (1 pari) ja lapinharakan puuttuminen.

Aitoneva, joka sijaitsee Satakunnan koillisosassa, Kihniön asemalta n. 5 km NNE, on suuruudeltaan n. 2×3 km (600 ha). Se on osittain jännenevaa, osittain niittyvilla- ja rahkanevaa sekä pienellä alalla suon NNE-osassa keidassuoyhdistymän kermi-ruoppa-rimpiyhdistymää. Suon keskiosissa on pieniä avosilmäkelampia ja suon W-, N-, E- ja NE-osissa järviä sekä pieniä suolampia. Aitonevaa voinee hyvällä syyllä pitää suona, jossa esiintyy keidassuoyhdistymän, aapasuoyhdistymän ja karjalaisen suoyhdistymän morfologiset ja kasvistolliset piirteet samalla suolla. Leimaa antavana on suon aukea aapasoita muistuttava keskiosa, joka on suurimmalta osaltaan kalvakkanevaa ja jännenevaa.

Aitonevalla havaittiin pesivänä seuraavat lajit (*Brutvögel*):

<i>Anthus pratensis</i> (L.) ainakin 5 paria	<i>Tringa glareola</i> L.	1 pari
<i>Motacilla f. flava</i> L. (<i>flava tunbergi</i> ?)	<i>Larus a. argentatus</i> Pontopp.	1 „
1 pari	<i>Grus g. grus</i> (L.)	2 paria
<i>Falco p. peregrinus</i> Tunst.	1 „	

Suon reunamilla (todennäköisesti) pesivänä (*Wahrscheinliche Brutvögel der Randgebiete*):

<i>Fringilla c. coelebs</i> L.	<i>Turdus eric. philomelos</i> Brehm
<i>Fringilla montifringilla</i> (L.) 1 pari	<i>Turdus musicus</i> L.
<i>Anthus t. trivialis</i> (L.)	<i>Saxicola r. rubetra</i> Bechst. 2 paria
<i>Parus atricapillus borealis</i> Selys	<i>Phoenicurus ph. phoenicurus</i> (L.) 1 pari
<i>Muscicapa s. striata</i> (Pall.)	<i>Dryocopus m. major</i> (L.)
<i>Muscicapa h. hypoleuca</i> (Pall.)	<i>Lagopus l. lagopus</i> (L.)

Suolla ruokailevat ja satunnaisesti tavatut lajit (*Nahrungsgäste und zufällige*):

<i>Corvus c. corax</i> L.	<i>Accipiter n. nicus</i> (L.)
<i>Loxia c. curvirostra</i> L.	<i>Bucephala c. clangula</i> (L.)
<i>Hirundo r. rustica</i> L.	<i>Tetrao u. urogallus</i> L.
<i>Apus a. apus</i> (L.)	<i>Lyryrus t. tetrix</i> (L.)
<i>Dryocopus m. martius</i> (L.)	<i>Tetrastes b. bonasia</i> (L.)
<i>Cuculus c. canorus</i> L.	

Reposuolla pesivää linnustoa tarkastettaessa kiintyy huomio lajikyöhyteen ja toisaalta (suhteellisen pienen pinta-alan huomioonottaen) yksilörunsauteen. Muutamien näillä seuduin yleisten suolajien puuttuminen Reposuon linnustosta (mm. *Tringa glareola*, *T. nebularia*, *Capella g. gallinago*, vrt. esim. FINNILÄ 1914, s. 50, 54 ja MERIKALLIO 1921, s. 28, 100, 101, 127) on vaikeasti selitettävissä, sillä niille sopivista biotoopeista ei näyttäisi olevan puutetta. Ei

myöskään ravintotekijä vaikuttane tähän, sillä yllämainittuja lajeja on tavattu usein vastaavanlaatuisilla ilmeisesti linnustonkin kannalta ravintorikkailla (vrt. KROGERUS 1942) soilla. Yleensä harvinaisena esiintyvän pikku-taivaanvuohen ¹⁾ runsas esiintyminen täällä pesimä-alueensa etelärajoilla (KIVIRIKKO 1927) osoittaa, että suo tarjoaa pohjoisillekin lajeille sopivat elinedellytykset; pohjoisen elementin viihtymiseen viittaa myös eräs suon kasvistossa todettu laji (toht. M. J. KOTILAISEN *Carex rariflora*-löytö, joka on eteläisin valtakunnan alueella). Suon reunoilla pesivä lajisto on yleensä luonteenomainen alueen soille, joskin laulurastas on suhteellisen runsas (vrt. esim. FINNILÄ 1914, MERIKALLIO 1921, HUSTICH 1935 ja SIIVONEN 1939). Räkättirastaan pesiminen suon laiteelle ²⁾ kaukana asumuksista vastaa lajin biotooppivalintaa Kuusamossa ja Sallassa erämaailintuna (MERIKALLIO 1921, s. 48, LUMIALA ja SUOMALAINEN 1941, S. 25; vrt. myös REINIKAINEN 1935). Järvipeippo näyttää kuuluvan jo tällä alueella rehevienkin soiden laiteiden tyyppilajistoon (vrt. LUMIALA 1938). Muista suolla tavatuista lajeista lienee syytä kiinnittää huomiota vain lapinharakan esiintymiseen. Poikaset olivat juuri ja juuri lentokykyisiä, joten laji on pesinyt jossakin suon lähiympäristössä.

Aitonevan linnuston suurempi lajirikkaus johtunee osittain suon suuremmasta koosta, osittain sen maantieteellisestä sijainista. Viimemainitun tilille on pantava muuttohaukan ja harmaalokin esiintyminen (vrt. PAASIO 1932, s. 203—204, KALELA 1938, s. 58 ja HYTONEN 1934). Muuttohaukan pesä sijaitsi suon keskiosan N-laitteella alueella, jossa rämenevän varpurikkaat mättäät kohosivat n. $\frac{1}{2}$ m muun suopinnan yläpuolelle. Tämän lajin pesimisestä suolla johtui vesilintujen jokseenkin täydellinen puuttuminen suolla sijaitsevista ja siihen rajoittuvista lammista ja järvistä; ilmeisesti olivat muutamat lajit yrittäneet pesiä, mutta joutuneet muuttohaukan saaliiksi. Pesäpaikan ympäristöstä tavattiin jätteitä mm seuraavista lajeista: *Anas platyrhyncha* (1 ex.), *A. crecca* (1 ex.), *Bucephala clangula* (us. exx.), *Mergus serrator* (1 ex.), *Tetrao urogallus* (1 ex.), *Lyrurus tetrix* (3 exx.) ja *Lagopus lagopus* (us. exx.). Harmaalokin pesiminen soille rajoittuu tunnetusti yleensä kohosualueelle, vaikka-

¹⁾ pesä, jossa 4 munaa löydettiin 6. VII. 38 suon NW-osasta lettorimmesta n. 20 sm kohoavalta pieneltä sara-varpu-mättäältä.

²⁾ pesä, jossa 4 munaa, löydettiin pienestä kuusesta n. 1 m. korkeudelta suon NE-reunalta 7. VII. 38.

kaan laji ei ilmeisesti ole kohosoiden eliömaailmasta riippuvaisuussuhteessa (HYTÖNEN 1934, s. 72). Aitonevalla pesä sijaitsi vetisellä suon keskiosan nevalle, vaikka kohosuoyhdistymään kuuluvaa suota oli aivan välittömässä läheisyydessä suon NW-osassa ja suon keskiosassa näyttivät poikasetkin aluksi oleskelevan. Aitonevan lammet ja suohon rajoittuvat suuremmat järvet lienevät vaikuttaneet lajin sijoittumiseen suolle (vrt. HYTÖNEN 1934, s. 72—73).

Grus g. grus esiintyi verraten yleisenä ja jopa runsaana kesällä 1942 Parkanon—Kihniön ja Myllymäen seudun soilla, kuitenkin vain etupäässä sellaisilla suuremmilla nevoilla, joita reunusti ainakin osittain laajempi isovarpurämereunus (vrt. SIIVONEN 1936, s. 12, KALELLA 1938, s. 74 ja SOVERI 1940 s. 54). Isovarpurämereunuksella oleskelivat kurkipoikueet Aitonevallakin useimmilla havaintokerroilla.

Soiden reunamille pesivistä lajeista mainittakoon *Fringilla montifringilla*, joka Satakunnassa KALELAN mukaan (1938, s. 109) pesii etupäässä vain soiden reunoille, ja *Saxicola rubetra*. Viimemainitun tyypillisinä ja todennäköisesti alkuperäisinä pesimäpaikkoina erämaa-alueilla ovat nevojen rämereunukset ja rämeet, joilla olen havainnut lajin esiintyvän sekä Karjalanselän, Kainuun, Kuusamon Sallan että Satakunnan saloseuduilla (LUMIALA & LEHMUSLUOTO 1936, s. 82, LUMIALA & SUOMALAINEN 1941, s. 26; vrt. myös esim. SIIVONEN 1936, KALELA 1938, SOVERI 1940). ¹⁾

Muista lajeista ovat huomionarvoisia vain *Apus a. apus* ja *Buteo buteo zimmermannae*, jotka kuuluvat kiinteästi Parkanon—Kihniön seudun soiden linnustoon. Viimeksimainittua ei tavattu Aitonevalla, mutta sensijaan kyllä muilla läheisillä suurilla soilla.

Tässä yhteydessä lienee syytä kiinnittää huomiota nykyisten kulttuuriseuralaisten biotooppien ja varsinaisten kulttuuria karttavien lajien biotooppien välisiin suhteisiin. Muutamat kokonaisesiintymisessään kulttuuria karttavat lajit, esim. *Fringilla montifringilla* (Etelä- ja Keski-Suomessa), *Anthus pratensis*, *Tringa glareola* ja *Tringa nebularia* esiintyvät soilla rinnan kulttuurinsuosijain kanssa (*Motacilla f. flava*, *M. flava thunbergii*, *Muscicapa s. striata* ja pohjoisessa osittain *Fringilla c. coelebs*). Lähimmässä tulevaisuudessa, jolloin soita aletaan entistä voimaperäisemmin käyttää taloudellisiin tarkoituksiin, tarjoaisi kasvavan kulttuurivaikutuksen aiheuttamat muutok-

¹⁾ Ihmeelliseltä tuntuu lajin puuttuminen vastaavilta biotoopeilta Itä-Karjalassa (SOVERI 1942, s. 110).

set suolajistossa varmasti kiitollisen tutkimusaiheen. Aitonevalla, joka on jo joutunut ojitettavaksi, on odotettavissa niittykirvisen, muuttohaukan ja harmaalokin häviäminen, ehkä myös järripeipon. Sensijaan lisääntynee siellä keltävästäräkkikanta huomattavasti. Reposuolla, jonka raivausta viljelystarkoituksiin myös on jo suunniteltu, ehkä alkutoimenpiteitä suoritettukin, on odotettavissa pikku-taivaanvuohen ja niittykirvisen häviäminen. Täällä on kuitenkin ilmeistä, että päinvastoin kuin Aitonevalla, järripeippokanta lisääntyy kulttuuritoimenpiteiden johdosta; edelleen ilmestynee tämän suoaukean lajistoon peippo ja muutamat muut eteläiset, näillä seuduin melkein yksinomaan kulttuuriseuralaisina esiintyvät lajit.

Olisi suotavaa, että näihin biotooppisuhteiden muutoksiin kulttuurin vaikutuksesta kiinnitettäisiin lintutieteilijäin taholla huomiota jo silloin kuin biotoopin muutosreaktio on käynnissä. Soita raivattaessa viljelykseen tai teolliseen käyttöön on kysymyksessä vastaavanlainen ilmiö kuin maamme vähittäisessä asutuksessa. Tällöin on havainnoitsijalla kuitenkin jo muutaman harvan vuoden kuluessa tilaisuus todeta erämaalinnuston, tässä tapauksessa suolinnuston sopeutuminen kulttuurimaisemaan tai sen kaikkoaminen muille saloseuduille. Tutkimisenarvoista olisi edelleen suon mikrofaunassa tapahtuvat muutokset, jotka kenties ovat ekologisena ja sen kautta yhtenä oleellisempina syynä jonkin lajikannan lisääntymiseen tai pakkomuuttoon seudulta. Suunnitteilla olevan laajasuuntaisen soiden taloudellisen hyväksikäytön toteutuessa katoavat soiden linnustot monilta alueilta kenties kokonaan. Tämäkin mahdollisuus kehoittaa kiinnittämään nyt entistä enemmän huomiota soiden lajistoon ja niiden ekologiaan sekä levinneisyyden selvittelyyn.

Kirjallisuutta: FINNILÄ, CARL, 1914, Studier över fågelfaunan i Salla Lappmark sommaren 1914. Acta Soc. F. Fl. Fenn. 48: 1—72. — HUSTICH, I., 1935, Über die Verbreitung von *Turdus p. philomelos* Brehm. und *Turdus musicus* L. in Nordfinnland. Orn. Fenn. 12: 73—76. — HYTONEN, O., 1934, Harmaalokin (*Larus a. argentatus* Pontopp.) pesimisestä soillamme. Orn. Fenn. 11: 61—75. — KALELA, OLAVI, 1938, Über die regionale Verteilung der Brutvogelfauna im Flussgebiet des Kokemäenjoki. Ann. Zool. Soc. Zool-Bot. Fenn. Vanamo 5, N:o 9: 1—291. — KIVIRIKKO, K. E., 1927, Suomen linnut. Osa II. Porvoo 1927. — KROGERUS, ROLF, 1942, Piirteitä suohyönteistemme ekologiasta. Luonnon Ystävä 46: 125—133. — LUMIALA, O. V., Piirteitä Oulunjärven N- ja NE-puolella olevien saloseutujen linnustosta. Orn. Fenn. 15: 77—83. — LUMIALA, O. V. ja LEHMUSLUOTO, P., 1936, Lintuhavaintoja Pielisjärven länsipuolella olevalta vedenjakaja-alueelta kesinä 1933 ja 1935. Orn. Fenn. 13: 80—86. — LUMIALA, O. V. ja SUOMALAINEN, HEIKKI, 1941, Piirteitä

Pohjois-Sallan linnustosta. Ann. Zool. Soc. Zool.-Bot. Fenn. Vanamo, 8, Notulae, s. 16—31. — MERIKALLIO, EIMARI, 1921, Oulangan seudun ja kaakkois-Kuolajärven linnusto. Acta Soc. F. Fl. Fenn. 48: 1—168. — PAASIO, ILMARI, 1932, Etelä-Suomen rahkasoiden linnuista. Luonnon Ystävä 36: 201—204 — REINIKAINEN, ANTTI, 1935, Turdus pilaris L. erämaalintuna Keski-Suomessa. Ornis Fenn. 12: 122—123. — SHIVONEN, LAURI, 1936, Havaintoja Pieksämäen linnustosta. Kuopion Luonn. Yst. Yhd. julk., Sarja B, 1, N:o 9: 1—95. — SHIVONEN, LAURI, 1939, Zur Ökologie und Verbreitung der Singdrossel (*Turdus ericetorum philomelos* Brehm.). Ann. Zool. Soc. Zool.-Bot. Fenn. Vanamo 7, N:o 1: 1—285. — SOVERI, JORMA, 1940, Die Vogelfauna von Lammi, ihre regionale Verbreitung und Abhängigkeit von den ökologischen Faktoren. Acta Zool. Fenn. 27: 1—176. — SOVERI, JORMA, 1942, Himolan salon kaakkoisosan ja sitä ympäröivien kyläalueiden linnustosta. Ornis. Fenn. 19: 97—117.

Havaintoja lintujen muuttoajoista Päijänteen rannalla Kerttusalossa Padasjoella 1942.

(Beobachtungen über die Ankunftszeiten der Zugvögel in Padasjoki am Päijänne-See 1942.)

A. TH. BOÖK †.

<i>Tuloaikoja:</i>			
<i>Corvus corone cornix</i> L.	24. III. 42	<i>Cuculus c. canorus</i> L.	12. V. 42
<i>Fringilla c. coelebs</i> L.	13. IV. 42	<i>Phylloscopus trochilus</i>	
<i>Alauda a. arvensis</i> L.	17. IV. 42	<i>acredula</i> L.	15. V. 42
<i>Sturnus v. vulgaris</i> L.	17. IV. 42	<i>Colymbus a. arcticus</i> L.	24. V. 42
<i>Turdus pilaris</i> L.	21. IV. 42	<i>Caprimulgus e. europaeus</i> L.	21. V. 42
<i>Motacilla a. alba</i> L.	22. IV. 42	<i>Phoenicurus ph. phoeni-</i>	
<i>Turdus ericetorum philo-</i>		<i>curus</i> (L.)	19. V. 42
<i>melos</i> Brehm.	29. IV. 42	<i>Oriolus o. oriolus</i> (L.)	24. V. 42
<i>Columba p. palumbus</i> L.	30. IV. 42	<i>Tringa nebularia</i> Gunnerus	20. V. 42
<i>Anas p. platyrhyncha</i> L.	30. IV. 42	<i>Anthus t. trivialis</i> (L.)	30. V. 42
<i>Larus c. canus</i> L.	6. V. 42	<i>Sylvia c. curruca</i> L.	30. V. 42
<i>Glaucion c. clangula</i> (L.)	9. V. 42	<i>Sylvia borin</i> (Boddaert)	31. V. 42
<i>Anas c. crecca</i> L.	10. V. 42	<i>Muscicapa s. striata</i> (Pallas)	1. VI. 42
<i>Larus f. fuscus</i> L.	11. V. 42	<i>Oenanthe oe. oenanthe</i> (L.)	17. VI. 42
<i>Jynx t. torquilla</i> L.	12. V. 42	<i>Hippolais icterina</i>	29. VI. 42
<i>Tringa h. hypoleucus</i> (L.)	12. V. 42	<i>Grus grus parv.</i>	22. IV. 42, 2. V. 42
<i>Muscicapa h. hypoleuca</i>		(27. VIII. 42, 9. IX. 42, 10. IX. 42,	
(Pallas)	11. V. 42	11. IX. 42, 14. IX. 42)	
<i>Delichon u. urbica</i> (L.)	12. V. 42	<i>Numenius a. arquata</i> L.	20. IV. 42,
		28. IV. 42, 29. IV. 42 (6. VIII. 42)	